

nógv um Dam — men hvussu bar tað til, at hann var so væl móttikin?

— Hann dugði væl at koma á tal við fólk. Tað fyrsta, hann gjørdi, var at taka stig til eitt ungmannaafelag. Eg minnist, at hann sjálvur gekk og teknaði limir til ungmannaafelagið — hann teknaði meg á vegnum, tað minnst eg. Endamálið var at savna ungdomin og vit komu saman í avhaldshúsinum, har vit sungu fósturlandssangir, meðan Dam helt roður. Roðurnar, hann helt har, snúðu seg meira um fósturlandið og sjálvbjargni, men sosialistamarsjin sungu vit kortin á ungmannaafelagsfundinum. Eisini var veitsla hildin í klubbnum. Soleiðis vann hann sær álit millum ungdomin. Og seinri kom hann so upp í Fylking.

Klikti ikki

— Ofta siga mótstöðufólk, at Dam fór so illa við reiðarunum og keypmonnunum. Fór hann hardliga fram?

— Nei, hann var diplomatur. Hann legði sínar hugsjónir fram, og klikti ikki niður á nakran.

— Kom hann skjótt alment fram við ti tankanum, at arbeidararnir sjálvir skuldu eiga framleiðslutólini?

— Ja, tað var grundarlagið undir politikkinum hjá honum og tað sóu vit jú í lsvirkinum og í AT. Og hann var eisini fyri landshandli á fleiri økjum. Landshandil varð eisini skipaður undir krignum, men í 50-unum tók Løgtingið hann av. Javnaðarmenn vóru imóti, men Tjóðveldið atkvøddi fyri avtøku saman við teimum

borgarligu.

— Hvat søgdu teir gomlu reiðararnir til hesar tankarnar hjá Dam og arbeidarafjældini?

— Teir vóru sjálvandi imóti, eins og teir vóru imóti, tá vit fingur lønugtjaldskontórið í 34 ella 35. Tá virkini fóru á heysin árið eftir, góvu teir løngjaldsstovuni skyldina.

— Hvussu forkláraði Dam fólkinum frá sosialismuni?

— Ut frá marxistiska, at fiskimenninir skuldu eiga sínar fartoy og arbeidsfólkið síni virkir. Og tað eiga tey í dag her og nógvastaðni.

— Varð 1. mai hildin?

— Í fleiri ár varð marsj- erað 1. mai. Runt á Tvøroyri og niðan í skúlagarðin, har roður vórðu hildnar. Um kvøldið var dansur í losjuni.

— Var flaggað við reyð-

um flogggum eisini?

— Ja, bæði við reyðum og føroyskum flogggum.

— Hvat heldur tú um javnaðarflokkinn nú sammett við fyrr?

— Eg haldi, at tað virkar for deyðligt í dag. Tað eru ikki so nógvir fundir og tað verður ikki agiterað so nógvir meira. Nógvir eru javnaðarfólk, tí tað er einaferð komið í tey. Fyrr var tað bara javnaðarflokkurin, sum striddist fyri teimum sosialu lógnum. Og fólk vóru greidd yvir, at tað var javnaðarflokkurin, sum striddist fyri og fekk fólkapensiónina, men tað nyttar ikki at fortelja teimum ungu tað í dag.

Jóhann Mortensen

Ein »vínarlig« heilsan

Leygardagin fekk eg eina »vínarliga« heilsu frá einum, ið eg helt meg kenna rimuliga væl.

Slik ein »vínarliga« heilsan fær ein at hugsa, hvat kann fáa slíkan óndskap inn í knokkin á fólk, og samstundis fáa ein at umhugsa, um tað ein fæst við, er ómakin vert.

Ikki veit eg hvat hendi ein september mánað fyri 25 árum síðan, men fyri at fáa fult hús Jóhann Mortensen, so skyldar tú at fáa hetta fram, um tað er gott ella ringt.

Ikki eru vit samsint øll, og ymiskt er, sum livstreytir og trivnaður hjá tí einstaka er, men um slik

trongd til at festa slíkar hugleiðingar á blað kann gera, at Jóhann Mortensen fær tað betur — verður hetta fyri meg so mikið lættari at bera.

Poul Michelsen

Elsti og yngsti luttakarinn. Hjordis Hansen, sum hendan dagin fylgi 81, situr undir litla Hanus, sum sama dag fylti eitt ár.

At bordreiða til 400 fólk skal bæði hegri og planlegging til. Hesum syrgdu m.a. hesir fyri.

Kvinnurnar til fyrilestrar

— meðan menninir stákaðust í køkinum

Her bordreiðir Andrew Berghamar fyri stevnuluttakarunum.

Eftir fyrilestrarnar var nógv at tosa um.